

2. Éneklek a te dicsőségedet, / A te felséges dicséretedet!
Csudatetteid minden népeknél / Elbeszélem én mindenütt széjjel,
Hogy hatalmatat mindenek hirdessék, / Melyet dolgaiban
eszükbe vesznek.
Dicsőségedet én el nem hallgatom, / De mindeneknek jól
előszámlálom.
3. Hogy hirdessék a te jókedvedet, / Minden nép előtt
kegyességedet,
Igazságodat ők mind dicsérik, / És széjjel mindenütt kihirdessék.
Irgalmas az Úr, fölötte kegyelmes, / Megbocsát, és haragra
késedelmes,
Igen szelíd, a büntetésre késő, / Minden teremtett rendinek
kedvező.
4. Azért amit csak teremtél, minden / Nagy hatalmadért téged
dicsérjen,
De mindennél inkább a szent hívek / A te dicsőségedet dicsérik!
Hirdessék országod fölséges voltát, / Mindenkor beszéljék nagy
hatalmatat,
Hogy az emberek fiai érthessék, / Országodnak nagy dicsőségét
nézzék.
5. Megáll örökké a te országod, / És mindenkor tart uralkodásod.
Az Úr megtartja a gyengülőket, / És felemeli az elesteket.
Mert mindeneknek szemei rád néznek, / Idején eledelt adsz
őnekiek,
Midőn felnyitod áldott kezeidet, / Megelégitesz bőven
mindeneket.
6. Az Úr igaz minden útjaiban, / És szentséges minden dolgaiban.
Közel vagyon ő azokhoz nyilván, / Akik hozzá kiáltnak igazán.
És amit az istenfélők kívánnak, / Őnekiek nagy bőségben
megadatnak;
Nagy kegyelmesen őket meghallgatja, / És üdvösségét nekik
megmutatja.
7. Megtartja, akik szeretik őtet, / De mind elveszti a hitleneket.
Az Úr dicséretét szám hirdesse, / Minden test az ő nevét dicsérje!